

snævert som den bliver sammensat. Det bliver et føderalistforum. Det kommer til at minde helt om føderalistklubben her i Danmark.

Så jeg forstår ikke, at ministeren ikke vil bruge det røde kort eller i det mindste da svinge det gule kort og så sige til dem: Hvis ikke vi kommer højere op, så vil Danmark simpelt hen ikke acceptere det.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Nu skal jeg jo minde om, at Danmark altså tidligere har accepteret to plus to. Det gjorde man altså, da man lavede det sidste konvent. Og nu må jeg jo ikke stille spørgsmål til andre, men jeg ville da utrolig meget gerne på et eller andet tidspunkt have at vide, om hr. Villy Søvndal kan genkende sit forhold til EU i den beskrivelse, hr. Keld Albrechtsen gav af hr. Villy Søvndals forhold til EU. Jeg tror nok, at hr. Villy Søvndal vil protestere.

Så ville det i øvrigt ikke være demokratisk korrekt, hvis vi besatte alle pladser med unionsmodstandere, for sådan er folketingsvalget altså ikke faldet ud. Vi er altså nødt til at følge det repræsentative demokrati, og når man beslutter, at parlamenterne skal repræsenteres, kan man altså ikke lade parlamenterne repræsentere ved nogle, der ikke er folkevalgte.

Vi må følge resultatet af det sidste folketingsvalg. Og normalt vil det så være de to største partier på de første pladser, og får man to suppleanter, bliver det de to næste partier. Og det troede jeg hidtil var nogle, der i hvert fald havde et mere kritisk og mere modstandspræget forhold til EU's udvikling, end jeg her kan forstå på hr. Keld Albrechtsen. Men det må hr. Villy Søvndal klare uden for salen med hr. Keld Albrechtsen.

Vi arbejder på at få så mange med som overhovedet muligt. Det er det, det drejer sig om.

Men det drejer sig altså om, at vi får konventet til at arbejde, så man får alle de europæiske spørgsmål om Europas udvikling ud til en folkelig, europæisk debat. Ville det være særlig klogt, at vi nu forhindrer en stor europæisk debat, som det er meningen skal foregå i parlamenter, uden for parlamenter, med alle aktører og interessenter i den europæiske udvikling? Skulle vi pludselig stoppe den? Det ville da ikke være særlig klogt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 45

15) Til udenrigsministeren af:

Søren Søndergaard (EL):

»Har udenrigsministeren, i lighed med sit brev til den israelske udenrigsminister, Shimon Peres, hvori udenrigsministeren kondolerer drabene på uskyldige civile israelere, tillige sendt et brev til det palæstinensiske selvstyre, hvor der udtrykkes beklagelse over de uskyldige civile ofre for de seneste israelske luftangreb på Ramallah, Gaza By, Khan Younis, Salfit og Tul Karm?«

Søren Søndergaard (EL):

I forhold til konflikten i Mellemøsten har den nye udenrigsminister flere gange brugt ordene »at gå på to ben«, og det har jeg forstået på den måde, at når det gjaldt en hård, øjeblikkelig kritik af enhver form for mord på uskyldige civile, ville det så også gælde begge parter.

Derfor kunne jeg også med tilfredshed konstatere, at udenrigsministeren reagerede på et mord på civile i Israel ved at sende et brev til den israelske udenrigsminister, Shimon Peres, hvori der blev udtrykt kondolence med de uskyldige civile dræbte.

Umiddelbart efter så vi imidlertid, at der blev gennemført en række angreb, som medførte uskyldige civile palæstinensiske dræbte. Og derfor er mit spørgsmål, om udenrigsministeren så også i den forbindelse sendte et kondolencebrev til de palæstinensiske selvstyremyndigheder i forbindelse med de uskyldige dræbte.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg deler til fulde hr. Søren Søndergaards bekymring og smerte ved alle de ofre, der er dannede på begge sider. Det er en fuldstændig urimelig situation, man befinder sig i i området, og der er alt for mange fuldstændig meningsløse ofre på begge sider.

KL 15.40

Det, jeg gjorde, var at sende et kondolencebrev til den israelske udenrigsminister. Jeg undersøgte, hvad man kunne gøre. Vi taler jo altså også om regering-til-regering, om diplomatiske handlemåder, og der konstaterede jeg, at min forgænger havde sendt et kondolencetelegram til Shimon Peres, da man den 1. juni i år i Tel Aviv havde 17 døde israelere efter et selvmordsbombeattentat.

Det, som jeg reagerede på, var en situation, hvor jeg tror, at der var 26 døde. I den efterfølgende konflikt efter den 1. juni, hvor der så også